

Otto Krägeloh

Use Tante Selma: „Dîers“

Use Tante Selma mäket es wîer en Besaik bi eähre Cousine Hedwig. As sä a' ne Wiele bim Koffidrinken sint, fräoget sä: „Seÿÿ es, Hedwig, bao es dîn Emmil dann, dän he'ck jao vandage noch gar nit saihn?“ „Emmil es auck nit daohäime“, siët Hedwig, „hä es met usem Ernstken nao Elberfelle nao'm Zoo. Hä well däm Jungen es all dä früemdartigen Dîers wiesen. Naom Zoo gaiht hä ümmer gäärne hén; eck was auck a' dao met eähm düet Jaohr. Hä heät dän gröttsten Spass an dä Dîers.“

„Hiät mîn Jülle auck“, siët use Tante Selma dröige. „Hä was am Vüörgistern et aowends

Otto Krägeloh

Use Tante Selma: „Kräöme im Gaorn“

Use Tante Selma es äinet Heärwestaowends im Gaorn am kraosen. Dao kömmt Ossen-kämpers Auguste vüörbî, blitt staohn un fraoget fröndlick üöwer dä Hiëge: „Nu süh, Selma, et Leäwen noch frisch, bu es et dann sau?“

„Och, Guste, bu dat sau es. Et es allet nit sau einfach. Me maut sick plaogen. Et es 'ne Träönenwelt“, giët use Tante Selma terügge.

noch es met'm Rüen rût, ha' Duorst at ne Piele, geraît bi Heckmanns Jupp vüör dä Thäike un hiät suppen at ne aolle Kauh. Tüschendüör maoch hä es nao dä Piärre kieken¹⁾, ha' ächterheär en Bäern am brummen²⁾, moch vüör dä Wäiertschopp en Kalf anbinnen³⁾, käm dicke at 'ne Suëge nao Huus hen, faoll met'm Aapen int Bearre un ha' gistern muorgen en böisen Kater.“

Volkstümlicher Ausdruck für

- 1) den eiligen Gang zur Wirtshaustoailette
- 2) das „Schuldenmachen“ im und
- 3) das „Sich-überegeben-müssen“ vor dem Gasthaus

„Jao, dao heässe wuoa' rächt, Selma“, siët Ossenkämpers Auguste, „nä, dat es waohr“, un dann schwieget dä baiden en Wielken stille.

„Es et guéd wassen, düet Jaohr? Heässe guède Kräöme hat im Gaorn?“, fraoget Auguste wîer. „Hiässe guéd wat rüthält?“

„Och, bu me't niëmmt, Guste“, Tante Selma drop, „twäi mao' Naobers Hitte un äimao' Schnuppers Ewald, dä laggg inne Eärappeln un was dicke.“